

Isus, progovara svakome od nas, njegovim učenicima, jednostavno, u prisposobi. Svoju uzvišenu poruku, spušta na razinu čovjeka, tebe i mene, koji pred svojim Bogom stojimo i dopuštamo da nam Njegova riječ progovara. Isus promatra ljude oko sebe i svoju riječ upućuje svakomu **tko jest i želi biti** Njegov učenik.

Večeras priča o povjerenim darovima koje Gospodar povjerava svojim slugama. Govori o Bogu koji povjerava darove tebi i meni, običnom čovjeku. I zanimljivo, ima potpuno povjerenje u tog čovjeka. On daje svoje u ruke čovjekove i pušta da raspolažemo s tim darovima potpuno slobodno, po volji. No, taj isti Bog dolazi po račun. **Jesam li spreman Bogu dati račun u bilo koje vrijeme kad me On to zatraži?**

Nekomu je Bog dao više, nekomu manje, svakomu po njegovoj sposobnosti, jer On poznaje svakoga od nas. **Što nam je činiti s tim darovima?** Isus ne traži puno, osim jednoga, da to što nam je dano umnožimo. Darovane talente, priznajemo, možemo umnožiti pravo i istinski tek i jedino s Bogom. S Bogom je lakše boriti se s tim talentima, iskoristiti ih u pravo vrijeme i time umnažati Božje darove **među i u ljudima.** No, problem nastane kada postanemo vrhunski poznavatelji Boga koji nas dariva. Znamo kakav je On, da je ovakav ili onakav, te da zato ni nema smisla bilo što raditi, jer i onako, biti će kako On bude htio. A, zapravo, misleći tako upadamo u veliku zabludu i činimo plodno tlo za svoju zloću i lijenost. Dajemo prostor strahu i dopuštamo da nas on zarobi.

Gospodine, Isuse, svjesni smo Tvoje ljubavi koju nam daješ po povjerenim darovima. Želimo biti potpuno Tvoji, umnažati Tvoje darove u svojim životima i životima bližnjih. No, svjesni smo svoje slabosti i strahova koji dolaze od naše samodostatnosti. Oslobodi nas od nepotrebnih i krivih znanja, pretpostavci i učini nas otvorenima za služenje jedino Tebi, kako bi smo imali s čime, kada dođeš, stati pred tebe i položiti račun.